հասին 'ի Նաւահանգիստն Ֆինիքէ (Յունիս 5), տագնապեալ 'ի մրրկէ ծովու և 'ի պակասութենէ ջրոյ ելին անդ 'ի ցամաք, և ճանապարհ արարին 'ի նպատակեալ տեղին։ Ի հասանիլ Բունար Պաշի կոչեցեալ աղբիւրն յորդահոս, տկարացաւ Գրիգոր 'ի տենդ ախտէ, և ոչ կարաց գրել այնուհետև զօթևանս՝ որ ցայնվայր գրեալ էր, յիշելով 'ի նմա զանուանս ազգայնոց, որք սիրով և բարութեամբ պատահեցան նմա։ Հասեալ նեղութեամբ և վշտօք 'ի Կուտինա քաղաք, անկաւ 'ի մահիճս և ուխտաւորքն մեկնեալ ցրուեցան իւրաքանչիւր 'ի քաղաքս և յաւանս, և ինքն դադարեաց անդ աւուրս 21, և ժողովուրդ քաղաքին սիրով ընկալեալ զնա հոգային զամենայն պէտս՝ դարմանելով զհիւանդութիւն նորին։ Իբրև լուաւ Յովհաննէս Պատրիարք զհիւանդութիւն սիրելոյն իւրոյ՝ տրտմեցաւ յոյժ, և փութանակի առաքեաց անդ զչորեսին գլխաւոր վարդապետս, որք էին Յարութիւն, Յակոբ, Սահակ և Յակոբ Պալատցի հանդերձ այլովք՝ և Գրիգոր կազդուրեալ սակաւ ինչ 'ի հիւանդութենէ իւրմէ զօրացաւ, և եկ նոքօք հանդերձ 'ի Կուտինայ. ուղեկից եղեն նմա և ոմանք յերևելեաց քաղաքին, և հասին 'ի Պրուսա։ Ներքէս վարդապետ Առաջնորդ քաղաքին և երևելի անձինք ընկալան զնա փառօք և պահեցին զաւուրս ինչ։ Ապա մեկնեալ անտի, նաւեցին 'ի Մուտանիայ և հասին 'ի Կոստանդնուպօլիս (Յուլիս 23)։ Եւ տեսեալ Գրիգորի զսիրելին իւր ըզՅովհաննէս Պատրիարք և զայլս ուրախ եղեն յոյժ և խընդացին, և անցեալ յՍւսկիւտար՝ օթևանս կալաւ 'ի վանքն Երուսաղէմի, և ետ շինել անդ սենեակս։ Յելս Նոյեմբեր ամսոյ չոքաւ յեկեղեցի Ս. Գէորգայ 'ի Սամաթեա՝ կատարել անդ զտօն Ծննդեան Քրիստոսի։ Ոմանք 'ի կուսակցութենէ կաթողիկ անուանելոց, գնացեալ մատնեցին զնա տուութեամբ Դեսպանին Գաղղիոյ (Վիլնիով մարքիզ), թէ Պատրիարքն Երուսաղէմի 'ի քարոզի իւրում հայհոյեաց զպատարագն ձեր, իսկ նա դոլով այր խոհեմ՝ անարգանօք դարձոյց զնոսա յետս՝ ասելով, ոչ հաւատամ թէ այրն այն խօսեսցի զայդպիսի բանս։

Հ. Մ. Ջամչեան դովութեամբ յիշատակէ զհամարումն Դեսպանին՝ զոր ունէր 'ի վերայ Գրիգորի, գրելով այսպէս.